

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 20 września 2011 r. w sprawie nr C 35/2010 (ex N 302/2010) w przedmiocie opłat od internetowych gier losowych, jakie Królestwo Danii zamierza wprowadzić na mocy Lov om afgifter af spil w zakresie, w jakim przepis ten stanowi, że sporny środek zostaje zatwierdzony jako zgodny ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji
 - Zaskarżona decyzja dotknięta jest wadą w postaci braku uzasadnienia w ten sposób, że w celu stwierdzenia zgodności spornego środka z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, który to środek przewiduje stawkę opłaty od internetowych gier losowych na poziomie niższym, niż stawka opłaty od gier oferowanych przez zakłady położone w Danii, oparta jest na danych niemających związku z kryteriami tego przepisu.
- 2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu gwarancji procesowych
 - Zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem gwarancji procesowych, gdyż nie umożliwiono skarżącej wyrażenia opinii w przedmiocie zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.
- 3) Zarzut trzeci oparty na nadużyciu prawa
 - Zaskarżona decyzja dotknięta jest oczywistym błędem, gdyż art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE nie pozwala na stwierdzenie zgodności z traktatem spornego środka, a Komisja przekroczyła swe uprawnienia wynikające z tego postanowienia traktatu.
- 4) Zarzut czwarty oparty na nadużyciu władzy
 - Zaskarżona decyzja wydana została w warunkach nadużycia władzy, gdyż cele powołanego postanowienia traktatu nie mogą stanowić dla niej uzasadnienia.
- 5) Zarzut piąty oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności
 - Zaskarżona decyzja wydana została z naruszeniem zasady proporcjonalności, gdyż nie zostało wykazane, by decyzja ta wykraczała poza to, co niezbędne.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2011 r. — Ecologistas en Acción CODA przeciwko Komisji

(Sprawa T-603/11)

(2012/C 25/122)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ecologistas en Acción-CODA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Doreste Hernández, abogado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej odmawiającej dostępu do dokumentów żądanych przez skarżącą w postępowaniu GESTDEM 2011/6, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dokumenty, do których dostępu zażądała skarżąca i które stanowią główny przedmiot niniejszego postępowania, są tożsame z dokumentami w sprawie T-341/11 Ecologistas en acción-CODA przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są tożsame z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w tamtej sprawie, w której kwestionowano ową dorozumianą decyzję odmowną w przedmiocie tego samego wniosku o dostęp.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Henkel i Henkel France przeciwko Komisji

(Sprawa T-607/11)

(2012/C 25/123)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy) i Henkel France (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciele: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet i E. Paroche)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 września 2011 r. w przedmiocie nieprzekazania francuskiemu organowi ochrony konkurencji piętnastu dokumentów przedstawionych w sprawie COMP/39.579 (Detergenty dla gospodarstw domowych);
- nakazanie Komisji, aby ta umożliwiła skarżącej oparcie się w toczącym się przed tym organem ochrony konkurencji postępowaniu na dokumentach, o dostęp do których wnioskowano;
- nakazanie Komisji pokrycia wszelkich kosztów poniesionych przez skarżącą w związku z niniejszą skargą oraz
- podjęcie wszelkich środków, które Sąd Unii Europejskiej uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga opiera się na jednym zarzucie. Zgodnie z tym zarzutem Komisja bezprawnie oddaliła wniesiony przez francuski organ ochrony konkurencji wniosek o przekazanie mu piętnastu dokumentów i efektem tego naruszyła obowiązki ciążące na niej na mocy art. 4 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej oraz przysługujące skarżącej prawo do obrony i zasadę równości broni.

Odwołanie wniesione w dniu 28 listopada 2011 r. przez Luigię Marcuccio od postanowienia wydanego w dniu 8 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-69/10 Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-616/11 P)

(2012/C 25/124)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w postępowaniu w pierwszej instancji;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania apelacyjnego;
- tytułem żądania pomocniczego, odesłanie sprawy do sądu orzekającego w pierwszej instancji aby w odmiennym składzie wydał on ponowne rozstrzygnięcie w przedmiocie powyższych żądań.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy postanowienia z dnia 8 września 2011 r. wydanego w sprawie F-69/10, którym odrzucono jako oczywiście pozbawioną podstawy prawnej skargę o po pierwsze stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o oddaleniu wniosku wnoszącego odwołanie mającego na celu uzyskanie odszkodowania w związku z okolicznością, że pismo dotyczącego zapłaty kosztów postępowania w sprawie T-18/04 Marcuccio przeciwko Komisji zakończonej wyrokiem Sądu z dnia 10 czerwca 2008 r. przesłane zostało jego przedstawicielowi w tamtej sprawie i po drugie zasądzenie od Komisji odszkodowania.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi 2 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący całkowitego braku uzasadnienia „żądań mających na celu uzyskanie odszkodowania” (pkt 21

i 22 zaskarżonego postanowienia) oraz oczywistej niejednoznaczności, paradoksalności, braku wyjaśnienia a także błędnej interpretacji i błędnego zastosowania okoliczności faktycznych, apodyktyczności, braku logiki, nieodpowiedniości i niestosowności a poza tym błędnej i nieodpowiedniej interpretacji oraz błędnego i nieodpowiedniego zastosowania przepisów dotyczących powstania odpowiedzialności pozaumownej organów UE, pojęcia obowiązku uzasadnienia ciążącego na wszystkich organach UE, w tym sądach Unii, pojęcia analogii oraz pojęcia bezprawnego zachowania organu UE.

- 2) Zarzut drugi dotyczący bezprawności ustaleń sądu orzekającego w pierwszej instancji dotyczących kosztów postępowania (pkt 28 i 29 zaskarżonego postanowienia).

Odwołanie wniesione w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Carlo De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 28 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-13/10 De Nicola przeciwko EBI

(Sprawa T-618/11 P)

(2012/C 25/125)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności

- decyzji z dnia 23 września 2009 r., którą Komitet do spraw Odwołań oddalił odwołanie skarżącego dotyczące sprawozdania informacyjnego za 2008 r. oraz aktów z nią związanych;
- sprawozdania informacyjnego za 2008 r. w całości;
- awansów przyznanych w dniu 18 marca 2009 r.;
- wszystkich aktów powiązanych, wydanych uprzednio lub później, włącznie z wytycznymi dyrekcji do spraw osobowych (w trakcie postępowania w pierwszej instancji wnoszący odwołanie ograniczył zakres żądania w tym zakresie);
- zasądzenie od EBI naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę oraz kosztów postępowania wraz z odsetkami i rewaloryzacją powstałego długu;
- obciążenie kosztami drugiej strony postępowania.